

Stjaalne tilhører, saaledes liden Bestemmelsen i den nævnte Paragraph ogsaa af en Deel Ubestemthed. Tyverier, begaaede i Anledning af Ulykkestilsælde, har man saameget mindre fundet Anledning til at hense til de grove, som Fd. 1840 § 11 kun forsaavidt foreskriver kvalificeret Straf for saadanne, som den bestemmer, at Straffen bør skjærpes indtil det Tredobbelte, saa at det ikke er udelukket, at Straffen under særdeles formildende Omstændigheder, som ogsaa af Høiesteret antaget, kan nærme sig til Minimum af den ordinaire Tyvsstraf, navnlig t. Ex. blive Fængsel paa Bånd og Brød i 3 Gange 5 Dage. Man har derfor anseet det for tilstrækkeligt i § 224, angaaende simple Tyverier, særligt at fremhæve det som en skjærpende Omstændighed, at Tyveriet er udøvet imod Stibbrudne, under Ildbrand eller andre Ulykkestilsælde.

I det man overhovedet — med en ganske enkelt Undtagelse, hvorom nærmere nedenfor — ikke har fundet Opfordring til at hense andre eller flere Tilfælde til de grove Tyverier end saadanne, der efter den nugældende Lovgivning ere kvalificerede, og navnlig ikke til med den norste Straffelovs Kap. 19 § 3 Litr. h at ansee Tyveri af Landtoug, Ankertoug eller Anker, hvormed et Fartøi er forlojet, som kvalificeret, indskrænkes Kredsen af de grove Tyverier altsaa væsentlig til de i Fd. 11 April 1840 §§ 6, 7, 9 og 12 omtalte Tyverier af Kreaturer paa Marken, Kirke-, Post- og Snedbrudstyverier. — Hvad de førstnævnte angaar, da har man meent, at det er af Vigtighed fremdeles som hidtil ved strenge Straffebestemmelser at værne om den tilstige Art af Markfred, idet det vilde være saare beklageligt, om overhaandtagende Tyverier af Dvæg paa Marken skulde gjøre det betænkeligt eller farligt for Landboerne at sætte deres Kreaturer paa Græs osv. uden et stadigt Tilsyn, der vilde være en practisk Umulighed. Ligesom Gjenstanden for disse Tyverier derhos saagodtsom altid vil være af større Betydning, saaledes turde ogsaa den almindelige Opinion stemple dem som mere strafværdige end andre Tyverier. De Betragtninger, hvorpaa en saadan Bestemmelse grundes, føre imidlertid, efter Kommissionens Formening, til at indskrænke den quali-

ficerede Straf til Tyverier paa Marken af de almindelige Hundsdyr, som det er sædvanligt og saa at sige nødvendigt at lade gaae paa Græs, og idet man navnlig har troet, at Bestemmelsen ikke bør omfatte Smaakreaturer, saasom Gjæs og Kalkuner, og ei heller — som den norste Straffelovs Kap. 19 § 3 Litr. b — Geber eller Sviin, bliver der saaledes kun Spørgsmaal om Heste, Dvæg og Faar. Vel har der i Kommissionen været ytret nogen Tvivl, om man burde medtage disse sidste, og om man derhos ikke burde indskrænke Begrebet Heste og Dvæg til Dyr af disse Racer, der ere mindst 1 Aar gamle, og saaledes ubelukkede Føl og Kalve, idet der herfor formeentlig kunde anføres, at Faar, Føl og Kalve dog i Reglen vilde være af en ringere, stundom endog af en ubetydelig Værdi, og at ogsaa Fd. 11 April 1840 § 6 gjør en saadan Afstiftelse. Man er imidlertid kommen til det Resultat, at der er overveiende Grunde for at medtage Faarkreaturer, da Tyverier af saadanne paa Marken netop ere de practisk vigtigste, og der vil her efter ei ret vel kunne være Tale om at ubelukkede Føl eller Kalve indtil 1 Aars Alderen, hvilken Begrænsning det ogsaa turde være forbundet med practiske Vanskeligheder at fastholde. Imod Henviisningen til den ringere Værdi kan derhos erindres, at ligesom de nævnte Dyr dog jævnlig vilde kunne have en ikke liden Værdi, saaledes er det overhovedet ingenlunde væsentligst paa Hensynet til Gjenstandens Værdi, at Bestemmelsen om Marktyveriernes kvalificerede Strafbarhed begrundes. Forsaavidt der fremdeles henvises til Fd. 11 April 1840 § 6, er det vel saa, at der her skjælnes imellem Tyverier paa Marken af Heste og stort Dvæg, hvorfor Straffen er Strafarbejde fra 3 til 8 Aar, og Tyverier paa Marken af Faar, Kalve og Føl, hvorfor Straffen kan gaae ned til 1 Aars Forbedringshuusarbejde; men de sidstnævnte Tyverier betragtes altsaa dog ogsaa som kvalificerede, og Straffen er endog dobbelt saa høi som den i Udkastets § 225 foreslaaede, der kan gaae ned til 1/2 Aars Forbedringshuusarbejde. — Begrebet om Kirketyveri, jfr. Fd. 11 April 1840 § 7, har man nærmere præciseret og modificeret saaledes, at derunder kun hensees de Tilfælde, hvor Nogen i Kirken